

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” ZIEMIA RADOMSKA **811**

**Najserdeczniejsze Życzenia
Zdrowych, Spokojnych, Radosnych
Świąt Bożego Narodzenia**

**i
Szczęśliwego Nowego 2019 Roku
wszystkim**

**Członkom NSZZ „Solidarność”
Ziemia Radomska
oraz Ich Rodzinom
składa**

w imieniu Zarządu Regionu

*Zdzisław Maszkiewicz
Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska*

ZAPROSZENIE

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
zaprasza wszystkich członków i sympatyków Związku
na tradycyjne spotkanie opłatkowe, które odbędzie się
18 grudnia 2018 r. w siedzibie ZR.

Początek spotkania o godz. 10.00.

Gościem ZR będzie JE ks. bp Henryk Tomasik,
Ordynariusz Diecezji Radomskiej.

KOLEJNY NUMER „BIULETYNU” UKAŻE SIĘ 15 STYCZNIA

Z REGIONU

IV Posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2018-2022

2018-11-20

Tradycyjnie obrady otworzył przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz. Po akceptacji przez zebranych projektu porządku obrad (jednogłośnie), Zarząd Regionu przystąpił do normalnego procedowania.

Wiceprzewodniczący i sekretarz ZR Krzysztof Kośla odczytał uchwały przyjęte na poprzednim spotkaniu ZR (2.10.) oraz decyzje Prezydium ZR.

Następnie ZR powołał zespół likwidacyjno-inwentaryzacyjny na kadencję 2018-2023 w składzie: Krzysztof Kośla - przewodniczący, Marek Siedlecki, Wiesław Wabik, Piotr Klonowski, Dariusz Sobczak.

Potem ZR podjął decyzje organizacyjne i finansowe związane z przygotowaniem tradycyjnego spotkania opłatkowego 18 grudnia o godz. 10.00 w siedzibie ZR oraz udziałem delegacji ZR wraz z pocztami sztandarowymi naszego Związku w uroczystościach inaugurujących proces beatyfikacyjny ks. Romana Kotlarza, Męczennika Radomskiego Czerwca'76, które odbędą się w radomskiej Katedrze 1 grudnia o godz. 11.00. Omawiano także przełożony na 22 grudnia turniej bokserski w hali radomskiego MOSiR-u z udziałem Damiana Jonaka, mistrza bokserskiego i zarazem członka „Solidarności”.

Ruszył proces beatyfikacyjny ks. Romana Kotlarza - Męczennika Radomskiego Czerwca'76

W sobotę 1 grudnia 2018 r. w radomskiej Katedrze zainaugurowano proces beatyfikacyjny ks. Roman Kotlarza. Mszy św. przewodniczył metropolita częstochowski ks. abp Wacław Depo.

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska reprezentowali przewodniczący Zarządu Regionu Zdzisław Maszkiewicz, wiceprzewodniczący Krzysztof Kośla, członkowie ZR Maria Górską, Beata Sułowska, Dariusz Sobczak, Jerzy K. Kaczkowski oraz poczet sztandarowy ZR w składzie - Wiesław Rychter, Marian Byzdra, Jan Król, a także poczty sztandarowe NSZZ „Solidarność” z naszego Regionu: TTK Warka, TTK Pionki, TTK Szydłowiec, TTK Zwoleń, KZ w Fabryce Broni w Radomiu, KZ w MPK Radom, KZ w Enea Wytwarzanie (d. El. Kozienice), MK nr1 Pracowników Oświaty i Wychowania w Radomiu. Obecne też były delegacje i poczty sztandarowe: NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych Ziemia Radomska z przewodniczącym Tomaszem Świątką i NSZZ „S” RI z Sieną, Stowarzyszenia Radomski Czerwiec 76, Akcji Katolickiej z Radomia, Pionek i Lipska oraz KIK.

Liturgii przewodniczył ks. abp Wacław Depo, metropolita częstochowski. W konsekracji uczestniczyli ks. biskupi radomscy: Henryk Tomasik, Adam Odzimek i Piotr Turzyński. Do wspólnej modlitwy przyłączyli się również: biskup sandomierski Krzysztof Nitkiewicz, abp Stanisław Nowak, emerytowany metropolita z Częstochowy oraz ok. 100 księży z diecezji radomskiej i sandomierskiej. Przybyła także najbliższa rodzina ks. Kotlarza (m.in. osiem siostrzenic), przedstawiciele władz: poseł Andrzej Kosztowniak, wiceprezydenci Radomia: Karol Semik i Jerzy Zawodnik oraz starosta radomski Waldemar Trełka.

(cd. na str. 7)

Solidarność

Podjęto również uchwałę o wydaniu upoważnienia dla Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Jedlińsku do reprezentowania członków Związku wobec pracodawców.

Kolejnym punktem obrad była sytuacja w zakładach pracy Regionu.

Bogdan Stępiński, członek ZR oraz przewodniczący komisji oddziałowej PSG w Radomiu przedstawił dalszy ciąg sprawy PSG, która od kilku miesięcy regularnie gości na forum obrad ZR oraz na łamach „Biuletynu”. Jak stwierdził Stępiński, na razie w kwestii tej nie zaszły żadne zmiany i sytuacja jest wciąż patowa. Nawarstwiają się, zgodnie z jego przewidywaniami, komplikacje formalne, nikt nie może podejmować czynności prawnych np. wobec banków, nowo wybrana komisja zakładowa nie ma dostępu do starego konta i zgromadzonych tam funduszy. Wciąż realne jest też zagrożenie, że może to wykorzystać pracodawca, bo istnieją dwa „byty rejestrowe”. Tryb odwoławczy ws. wyborów jest w dalszym ciągu nie zakończony. O należne dane zaczynają upominać się GUS i Urzędy Skarbowe. Nowa komisja zakładowa ponadto utrudnia negocjacje z pracodawcą komisjom podzakładowym i skierowała do niego pismo, że wszelkie wnioski „podzakładowe” o rozmowę z pracodawcą wymagają akceptacji nowego przewodniczącego nowej komisji zakładowej. Dochodzi więc do paradoksu, że komisja podzakładowa licząca 200 członków nie ma reprezentacji w KZ, a taka, która ma np. 30 członków i pochodzi z „nowego układu”, jest reprezentowana.

Informacje Bogdana Stępińskiego uzupełnił przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, który naświetlił starania swoje i ZR ws. doprowadzenia do mediacji i rozwiązania kwestii poprawności rejestracji/wyrejestrowania KZ w PSG z rejestru Regionu.

Dariusz Sobczak poinformował zebranych o trudnej sytuacji pracowników Fabryki Broni w Radomiu, toczących się negocjacjach ws. podwyżek płac w firmie oraz przygotowaniach do wejścia w spór zbiorowy.

Biuletyn

15.10.2018 zmarł Wojtek Mosiołek

Każda wiadomość o śmierci jest poruszająca, ta zaś jest poruszająca szczególnie. 15 października 2018 roku odszedł od nas Wojciech Mosiołek Przewodniczący NSZZ „Solidarność” Enea Wytwarzanie. Miał 51 lat.

Śmierć Wojtka poprzedzona została kilkoma miesiącami ciężkich zmagania z podstępą chorobą. A jednak, poza żalem i smutkiem, nie da się uniknąć uczucia zaskoczenia. Pojawia się ono zawsze, gdy odchodzi ktoś tak aktywny i to w wieku, który dawał perspektywę jeszcze wielu, zarówno naszych wspólnych, jak i Wojtka indywidualnych działań na rzecz pracowników GK Enea, jak i dla społeczności lokalnej Kozienic oraz całej organizacji związkowej NSZZ „Solidarność”. Jak widać Stwórca miał inne plany, a znając Wojtka to jest już zaangażowany w jakieś szeroko zakrojone działania, ale już po drugiej stronie życia.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 18 października 2018 r. w parafii pw. Świętej Rodziny w Kozienicach. Licznie uczestniczyli w niej byli i obecni współpracownicy oraz delegacje z całej Polski. Po mszy procesyjnej w asyście pocztów sztandarowych udaliśmy się na pobliski cmentarz gdzie złożono doczesne szczątki Wojtka.

Wojtek 30 lat przepracował w Elektrowni Kozienice. Zaczął w 1988 roku w Elektrowni „Kozienice” w Świerżach Górnych na Wydziale Aparatury Pomiarowej, w pracowni elektroniki na stanowisku starszego elektromechanika aparatury elektronicznej. W 1996 roku przeszedł do Wydziału Automatyki na stanowisko elektromechanika pomiarów automatyki - pracował tam 12 lat, a następnie do Wydziału Ruchu Automatyki (2008 r.) na stanowisko dyżurnego elektromechanika automatyki i zabezpieczeń. Jego ostatnim miejscem pracy był Wydział Zintegrowanego Systemu Zarządzania, gdzie pracował na stanowisku specjalisty ds. Zintegrowanego Systemu Zarządzania. Stamtąd w 2014 r. przeszedł na etat związkowy w NSZZ „Solidarność”.

Wojtek od 29.09.1989 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w Elektrowni „Kozienice”. W 2007 został członkiem zespołu negocjacyjnego

go (ze strony NSZZ „Solidarność”) przy tworzeniu Umowy Społecznej dla pracowników Elektrowni „Kozienice”. W kadencji 2010 - 2014 był członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Enea Wytwarzanie, delegatem na WZD Regionu Ziemia Radomska. W kadencji 2014 - 2018 został przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Enea Wytwarzanie, członkiem Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, delegatem do Krajowej Sekcji Elektrowni i Elektrociepłowni. W kadencji 2018 - 2022 do 15.10.2018 r. był przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Enea Wytwarzanie sp. z o.o., członkiem Zarządu

Wojtek Mosiołek (pierwszy z lewej) w trakcie jednego z zebrani KZ w Elektrowni Kozienice

Regionu Ziemia Radomska, delegatem do Krajowej Sekcji Elektrowni i Elektrociepłowni.

Ku pamięci Wojtka

„Brakuje nam Jego umiejętności słuchania, empatii, opiekuńczości, wrażliwości na krzywdę, sumienności, pracowitości, radości, a przede wszystkim skromności i otwartości na drugiego człowieka. TO WIELKA I NIEPOWETOWANA STRATA, KTÓREJ NIE DA SIĘ NIGDY ZAPOMNIEĆ...

Był szczerym katolikiem, patriotą, wspierał i stawiał na młodych (program szkoleń), na krwiodawców, wspierał inicjatywy poprawiające bezpieczeństwo pracy. Był propagatorem inicjatyw związanych z rozwojem regionu - sprawa mostu na Wiśle na wysokości Świerży Górnych, mieszkania dla młodych, poprawa warunków życia - filtry cząstek stałych na kominach, propagatorem wprowadzenia programów związanych z badaniami przesiewowymi.

Koleżanki i Koledzy z NSZZ „Solidarność” w Elektrowni Kozienice

Członkowie NSZZ „Solidarność” odznaczeni Medalami 100-lecia Niepodległości

Warszawa 2018-11-30

Wojewoda Mazowiecki Zdzisław Sipiera, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, uroczystie wręczył Medale 100-lecia Odzyskania Niepodległości, odznaki okolicznościowe upamiętniające odrodzenie Państwa Polskiego.

Wydarzenie miało miejsce 30 listopada w siedzibie Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie.

Wśród odznaczonych znaleźli się działacze NSZZ „Solidarność” z Regionu Ziemia Radomska, m.in. Zbigniew Dziubasik, Tomasz Krzyczkowski, Józef Szyderski, Dariusz Żytnicki, Krzysztof Szewczyk, kapelan Ludzi Pracy ks. kan. Stanisław Sikorski, a także przewodniczący KZ w ZM „Ursus” Andrzej Kierkowski.

Kol. Urszuli Rudawskiej

najserdeczniejsze wyrazy współczucia
z powodu śmierci

MATKI
składają

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz
Zarząd Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

STAN WOJENNY

Akcja „Jodła”

Internowania w stanie wojennym

Późnym popołudniem 12 grudnia 1981 r. ze Sztabu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przekazano komendantom wojewódzkim MO szyfrogram zaczynający się od słów „Ogłaszam hasło <Synchronizacja>” - co oznaczało rozpoczęcie działań tego resortu. Wprowa-

szy resortu rozmów ostrzegawczych z osobami podejrzanymi o to, że mogą podjąć wrogą działalność. Akcja „Agora” polegała na rozpoznawaniu miejsc pobytu osób przewidzianych do internowania oraz akcja „Troska”, która dotyczyła ochrony i obrony rodzin funkcjonariuszy.

Jodła nie jedno ma imię

Pierwotnie, tzn. w lutym 1981 r. akcję „Jodła” opatrzono kryptonimem „Wiosna”, a następnie we wrześniu tegoż roku otrzymała ona kryptonim „Wrzos”. Nie później niż 4 października operacja „Wrzos”

stała się elementem szerszego planu oznaczonego jako akcja „Jodła”. Akcja „Jodła” obejmowała zarówno internowanie przywódców „Solidarności” jak i skompletowanie „działaczy <Solidarności>”, którzy mogliby zastąpić ekipy „ekstremistów” we wszystkich zarządach regionów i w większych komisjach zakładowych. Wyznaczone do tego zadania komórki SB - głównie Wydziału IIIA - podjęły odpowiednie przedsięwzięcia w celu przeprowadzenia akcji utworzenia nowej „ludowej Solidarności”. Nowy związek miał być tworzony przez wytypowanych przez resort umiarkowanych działaczy NSZZ „Solidarność”, w tym także przez agenturę aparatu. Według relacji gen. Kiszczaka podjęcie decyzji co do internowania poszczególnych osób zostało zdecentralizowane i leżało w gestii komendantów wojewódzkich, którzy pakowali do kopert nazwiska, adresy oraz zapasowe adresy, pod którymi można było znaleźć poszukiwanych. Umieszczano je w zalakowanych kopertach, które były otwierane później przez grupę funkcjonariuszy dokonującą zatrzymań.

Zbyt szybkie zegarki SB-eków

Początek operacji „Jodła” wyznaczono na godz. 24.00, jednak faktycznie często internowania miały miejsce jeszcze przed północą. Zgodnie z planem zatrzymania każdej osoby miała dokonać grupa składająca się z pięciu osób: dwóch funkcjonariuszy SB i trzech milicjantów. Dzieci

osób internowanych oraz osoby starsze, które były wyłącznie pod opieką osób przewidzianych do internowania, planowano umieścić na czas internowania w zakładzie opiekuńczym.

Listy osób przewidzianych do internowania przygotowano dużo wcześniej. Już 15 października 1980 r. komendy wojewódzkie MO otrzymały z centrali MSW telefoniczne polecenia nadesłania w trybie natychmiastowym wykazów osób przewidzianych do „izolacji” w przypadku „stanu poważnego zagrożenia”. Najstarsza z zachowanych list osób przewidzianych do internowania nosi datę 28 października 1980 r. Do 31 grudnia 1980 r. do internowania wytypowano 12.900 osób (połowa z nich była ze względów politycznych, a pozostali z uwagi na zagrożenie po-

(cd. na str. 5)

dzony formalnie następnego dnia stan wojenny miał na celu zlikwidowanie działalności niezależnych ruchów społecznych - w tym przede wszystkim związku NSZZ „Solidarność”. Najbardziej dosadnie zamiary władzy określił minister spraw wewnętrznych gen. Czesław Kiszczak w trzy tygodnie po wprowadzeniu stanu wojennego: „[...] chodzi o to, aby zburzyć struktury „Solidarności” [...] po to, by powołać nowe, w pełni dyspozycyjne wobec Partii”.

Na całą operację wprowadzenia stanu wojennego złożyło się kilka akcji opatrzonych różnymi kryptonimami. Akcja „Azalia” polegała na zajęciu (12 grudnia o godz. 23.30) wspólnie z żołnierzami Wojska Polskiego obiektów Polskiego Radia i Telewizji oraz zablokowanie środków łączności. Akcja „Klon” polegała na przeprowadzaniu przez funkcjonariuszy

razdruku publicznego). Nieco później, bo 26 lutego 1981 r. sporządzono wykaz więzień przydzielonych do dyspozycji poszczególnych komend wojewódzkich, który obejmował 13.600 miejsc. Tryb dokonania aresztowań został określony w piśmie z 17 lutego (J-0045/81/M) i właśnie według niego rozpoczęto internowania krótko przed północą 12 grudnia 1981 r.

Interwencje objęły ponadto przywódców innych niezależnych organizacji: NZS, NSZZ „S” RI, KIK, KPN, Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela, a także niektórych członków PZPR działających w ramach tzw. struktur poziomych. Internowano także byłych przywódców partii i państwa m. in. Edwarda Gierka.

Operacja wprowadzenia stanu wojennego mimo obaw jej autorów zakończyła się sukcesem. Już pierwszej nocy internowano ponad 3 tys. osób, w tym niemal wszystkich członków Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Utworzono 52 ośrodki internowania/odosobnienia. Wydano 10 132 decyzje o internowaniu w stosunku do 9 736 osób. Internowania udało się uniknąć jedynie nielicznym członkom kierownictwa Związku. Byli oni intensywnie poszukiwani przez cały okres stanu wojennego. Według gen. bryg. Władysława Ciasonia odszukanie i aresztowanie ośmiu działaczy „Solidarności”, którzy kontynuowali działalność tworząc struktury podziemne było sprawą wyjątkowo prestiżową dla resortu. Do najbardziej poszukiwanych i „wyjątkowo aktywnych” członków NSZZ „S” zaliczono: Zbigniewa Bujaka (Warszawa), Zbigniewa Janasa (Warszawa), Wiktora Dys-Kulerskiego (Warszawa), Władysława Frasyniuka (Wrocław), Andrzeja Konarskiego (Wrocław), Eugeniusza Szumiejko (Wrocław), Bogdana Lisa (Gdańsk), Bogdana Borusewicza (Gdańsk).

Aby zintensyfikować poszukiwania tychże osób zostały przygotowane przez MSW ulotki. Ulotki te były przeznaczone dla funkcjonariuszy MO i SB, WOP, WSW, żołnierzy w patrolach i członków ORMO. Niepowodzenia związane z poszukiwaniem tych osób stanowiły zapewne bolączkę wyższych funkcjonariuszy, gdyż wspomniany już gen. bryg. Ciastoń wydał w tej sprawie specjalne wytyczne. Zgodnie z nimi zamierzano na poszczególne poszukiwane osoby zakładać sprawy operacyjnego opracowania, które miały być powierzone doświadczonemu funkcjonariuszom. Tę akcję ogólnokrajową koordynowało Biuro Studiów SB MSW. Poszukiwanie ukrywających się działaczy „S” wspierała MO z całym swoim zapleczem: pionem kryminalnym, Ruchem Drogowym i Prewencją, w tym dzielnicowymi.

Desperacja resortu spraw wewnętrznych w kwestii „ukrywających się ekstremistów” musiała narastać w miarę niepowodzeń, gdyż w lipcu 1982 r. polecono nawet aby milicja wyrętkowo kontrolowała karetki pogotowia, którymi mogli poruszać się poszukiwani.

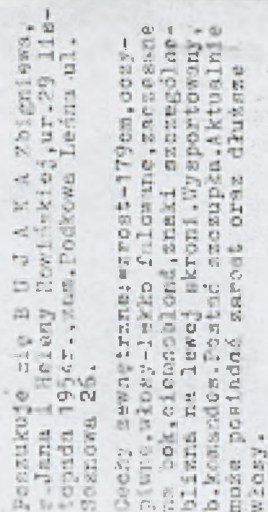
Poszukiwania osób wytypowanych do internowania były kontynuowane podczas stanu wojennego ramach akcji „Jodła”. Lista osób poszukiwanych przez MSW w ramach tzw. nadzwyczajnych poszukiwań ogólnokrajowych zarządzonych w dniu 13 grudnia 1981 r. była płynna i ulegała kolejnym korektom. Wiązało się to z codziennymi telefonogramami nadsyłanymi do Komend Wojewódzkich MO, które uzupełniały wykazy poszukiwanych osób. Na początku 1982 r. liczba ta wynosiła 326 osób. Jednocześnie nadchodziły telefonogramy odwołujące poszukiwania osób, które w tym czasie już internowano. 22 lutego 1982 r. w skali kraju poszukiwano jeszcze 173 osoby.

Stopniowo wypuszczano internowanych co wykorzystywano do celów propagandowych. Najbardziej opornych trzymano w izolacji do grudnia 1982 r. Osoby, które odmawiały podpisania deklaracji lojalności, były internowane lub represjonowane w inny sposób.

Podczas okresu stanu wojennego internowani oraz ich rodziny, przyjaciele i znajomi zostali poddani szczególnej inwigilacji i kontroli przez funkcjonariuszy MSW. Osoby

te stanowiły bowiem w społeczeństwie polskim jeden z punktów wyjścia przy rozpracowaniu struktur podziemnych „Solidarności”. Internowanych zamierzano wykorzystać na kilka sposobów do celów operacyjnych przy rozpracowaniu podziemnej „Solidarności”: osoby pozyskane do współpracy po wypuszczeniu pod jakimś naturalnym pretekstem z ośrodków odosobnienia miały wejść możliwie szybko w struktury konspiracyjne. Równoległe środowiska opozycyjne zamierzano tak nastawić, by wypuszczoną osobę przyjęły z jak największym zaufaniem. Natomiast osoby internowane, które odmówiły współpracy miały być wykorzystane przy prowadzonych grach operacyjnych dezinformujących i dezintegrujących środowisko. Pytanie o to, na ile SB udało się zrealizować planowane wytyczne, pozostaje otwarte i wymaga jeszcze dokładnych badań.

Wśród osób interviewowanych znaleźli się także tajni współpracownicy SB. Najbardziej znanym przypadkiem był Eligiusz Naszkowski przewodniczący pilskiej „Solidarności”, który od lutego 1981 r. był zarejestrowany jako TW ps. „Grażyna”. W noc wprowadzenia stanu wojennego zgłosił się do funkcjonariusza SB Władysława Kucy odpowiedzialnego za rozpracowanie władz krajowych „Solidarności” i zaoferował swoją pomoc przy łapaniu Zbigniewa Bujaka. Do realizacji tego spontanicznego pomysłu nie doszło najprawdopodobniej z powodu obawy naczelnika Kucy przed zdekonspirowaniem agenta. Naszkowski początkowo był przetrzymywany w lokalu konspiracyjnym SB, a następnie został na krótko (od 16 do 21 grudnia 1981 r.) interviewany we Wronkach. Planowano wykorzystać go przy reaktywowaniu nowej „Solidarności” jednak podejrzenia działaczy opozycji o współpracę Naszkowskiego z resemtem nasiliły się. W efekcie według oceny funkcjonariuszy pilskiej SB w styczniu 1982 r. możliwości operacyjne TW „Grażyna” były „bodaj żadne”.

List gończy za Zbigniewem Bujakiem

STAN WOJENNY

Obozy wojskowe dla niepokornych

Mało znana forma internowania członków „Solidarności”

Po wprowadzeniu stanu wojennego internowano ok. 10 tys. działaczy. Ten fakt jest dobrze znany i dokładnie opisany. Rzadko jednak mówi i pisze się o tym, że operację tę na mniejszą skalę powtórzono rok później, powołując do wojska do dziś nieznaną liczbę działaczy Związku.

Zapowiedź akcji protestacyjnej 10 listopada 1982, wydaną oficjalnie przez podziemną „Solidarność”, reżim Jaruzelskiego potraktował bardzo poważnie. Mniej więcej w tych dniach musiał pojawić się pomysł spacyfikowania podziemnej „Solidarności” przez pobór do wojska związkowców, mogących stanowić dla władzy potencjalne niebezpieczeństwo.

Przygotowania do poboru

21 października 1982 r., dyrektor Departamentu V MSW w Warszawie, płk Józef Sasin, wystosował do zastępców komendantów wojewódzkich MO pismo „w sprawie wytypowania osób podejrzanych o organizowanie strajków, zajęć ulicznych, czynną wrogą działalność (druk, kolportaż) a nie nadających się z różnych powodów do internowania lub zatrzymania, w celu powołania ich na ćwiczenia wojskowe lub do odbycia zasadniczej służby wojskowej”.

Jak typowano? Płk Sasin polecał do dnia 23 października 1982 r. wytypować „osoby rekrutujące się głównie z dużych zagrożonych zakładów pracy podejrzanych o:

- inspirowanie i organizowanie ostatnich strajków i zajęć ulicznych,
- aktywne występowanie przeciwko tworzeniu nowych związków zawodowych,
- czynną wrogą działalność (np. druk, kolportaż, itp.), a nie nadających się z różnych powodów do internowania lub zatrzymania.

Wiek wytypowanych osób nie powinien być przekraczać 28 lat. Płk Sasin polecał by „krótką charakterystykę uzasadniającą powołanie (charakteryzującą (...)) dotychczasową działalność wraz z podaniem wydziału KW MO, którego wymieniony jest figurantem lub pozostałe w zainteresowaniu) przekazać szefom WSW na danym terenie”.

Mobilizacja resortów

Działania prowadzone były dwutorowo. Równolegle z MSW, swoje działania podjęło MON.

21 października 1982 r., gen. dyw. Antoni Jasioski, Zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP, przeprowadził telekonferencję z Zastępcami Dowódców Okręgów Wojskowych, przekazując Szefom Sztabu Okręgów Wojskowych założenia or-

ganizacyjne dotyczące „dodatkowego sformowania pododdziałów szkoleniowych”. Zwracano uwagę na pilną potrzebę „odizolowania zwłaszcza w dużych zakładach pracy osób stanowiących główny trzon grup prowokujących zajścia ekscesy wymierzone przeciwko obowiązującemu porządkowi prawnemu i normalnemu tokowi działalności produkcyjnej”. Pierwotny zamysł przewidywał powołanie do czynnej służby wojskowej w dn. 3 – 4 listopada 1982 r.: około 500-600 osób będących żołnierzami rezerwy celem odbycia 3 miesięcznych ćwiczeń wojskowych i około 1000 poborowych do odbycia dwuletniej zasadniczej służby wojskowej. Wyraźnie jest tam też mowa, że: „typowanie żołnierzy rezerwy i poborowych do odbycia omawianych form służby wojskowej dokonują organy WSW wspólnie z organami Służby Bezpieczeństwa”. Wyraźnie wskazywano też, że typowaniem objęte będą duże zakłady pracy w 32 województwach. Z każdego wytypowanego zakładu pracy miała być powołana „grupa osób stanowiąca trzon aktywistów prowokujących zajścia”. Listy wytypowanych do powołania żołnierzy i poborowych miały przedstawić do WKU „właściwe organy MSW za pośrednictwem oficerów WSW d/s doboru” (świadczy to jak bliska była współpraca obu resortów w całym przedsięwzięciu).

Typowanie do wojska

Odnosnie grupy wytypowanych poborowych, planowano powołać po 300 – 350 osób z każdego okręgu wojskowego. Przy typowaniu jednostek wojskowych, do których mieli być kierowani poborowi zalecano „wyłączyć duże aglomeracje miejskie, rejony uprzemysłowione oraz te, w których miały lub mają miejsca różnego rodzaju akcje protestacyjne”. Jako najlepiej nadające się wskazywano tzw. „zielone garnizony”. Harmonogram działań przewidywał, że wykazy żołnierzy rezerwy i poborowych zostaną dostarczone do WKU w dniach 22 – 23 października 1982 r. poprzez oficerów WSW d/s poboru, zaś 28 – 30 października 1982 r. doręczane miały być karty powołania ze stawiennictwem na 3 – 4 listopada 1982 r.

Wykaz wytypowanych

Z 29 października 1982 r. pochodzi „Wykaz osób wytypowanych przez pion Departamentu III do odbycia zasadniczej służby wojskowej lub ćwiczeń wojskowych” z 32 województw. Zawiera on 384 nazwiska. Najwięcej (64) z Gdańska (w tym m.in. znane potem nazwiska, jak Donald Tusk czy Lech Kaczyński, jednak nie wszyscy z listy trafili do wojska, dlaczego nie wiadomo?), 43 z Łodzi, 40 z Wrocławia, 35 z Poznania.

Typowanie list kandydatów do obozów prowadzono z udziałem najrozmaitszych pionów SB. Niektórzy trafili tam na kilka miesięcy, niektórzy na dwa lata.

W reportażu historycznym o obozie w Czerwonym Borze – który ukazał się na łamach „Dziennika (cd. na str. 7)

„Wschodniego” (9.02.2007) czytamy między innymi: „Kazali nam się przebrać w polowe mundury – wspomina Godlewski [Józef Godlewski, jeden z internowanych]. – Bez pagonów, choć przecież byli wśród nas oficerowie. Tak, jakbyśmy wszyscy w jednej chwili zostali zdegradowani. Nie dostaliśmy broni... i wtedy stało się jasne, że pod przykrywką wojska szykują nam coś zupełnie innego. Strach było nawet myśleć, co (...) Chodziło o to, żeby nas przeczołgać, upokorzyć, zastraszyć – dodaje Władysław Kuś [jeden z internowanych]. – Jeden z oficerów powiedział: Zapomnijcie o powrocie do domu. Obok na poligonie stacjonują radzieckie wojska. Zrobią wam tu drugi Katyń”.

W przypadku Chełmna było jeszcze bardziej dramatycznie. Jerzy Olszewski, koszalinianin internowany w obozie, wspomina: SB Obóz w Chełmnie miał wymiar szczególny z uwagi na lokalizację. Był to pięćdziesięciometrowy pas ziemi między Wisłą a wałem przeciwpowodziowym. Prerażające miejsce. Jak można było zakwaterować ludzi pomiędzy dwoma zbiornikami wody?! Do dzisiaj uważam, że nie był to przypadek.

Z zeznań Mirosława Polipowskiego: Obóz na Kępie Panieńskiej był zorganizowany na wzór wojskowy i dobrze strzeżony przez patrole uzbrojone w ostrą amunicję. Jak nas oficjalnie poinformowano, każda próba opuszczenia obozu bez zgody przełożonych może się skończyć zastrzeleniem przez patrol. W obozie panował bardzo surowy rygor (...) i bardzo trudne warunki (niedograne zimą namioty, ograniczenie wody i dostępu do lekarza, ciągle pogroźki czy psychologiczny terror, kopanie dołów w niewiadomym celu).

Z zeznań gen. Czesława Kiszcza (17.05.2011): Ćwiczenia wojskowe wykorzystano jako pretekst do tego, aby odizolować element ekstremalny i wicherzycielski od środowisk w dużych aglomeracjach miejskich, w ten sposób władza chciała zachować spokój w państwie, nie doprowadzić do strajków, rozlewu krwi, zakłóceń produkcji. (...) Formalnie nie było powodów powołania tych rezerwistów na ćwiczenia wojskowe, ale tak jak zeznałem wcześniej, wykorzystano to jako pretekst ich wcielenia do wojska.

Ruszył proces beatyfikacyjny ks. Romana Kotlarza - Męczennika Radomskiego Czerwca'76

(cd. ze str. 2)

W homilii biskup Henryk Tomasik powiedział, że świadek Chrystusa jest apostołem, nie ogranicza się jedynie do praktykowania wiary w zaciszu własnego domu, ale odważnie wyznaje swoją wiarę w każdej sytuacji. – Takich świadków potrzebuje dzisiaj świat. Są oni potrzebni w zakonach, seminariach, w parafiach, w parlamencie, w szkołach, na uczelniach, w zakładach pracy i rodzinach mówił ordynariusz radomski.

Po liturgii wyświetlono fragment filmu o ks. Kotlarzu pt. „Klecha” w reż. Jacka Gwizdały. Premiera obrazu odbędzie się w marcu 2019 r.

Po mszy św. rozpoczęła się pierwsza sesja procesu beatyfikacyjnego. Przewodniczył jej biskup radomski Henryk Tomasik. Ks. prałat Edward Poniewierski, postulator procesu beatyfikacyjnego. Wicepostulatorem jest- ks. prałat Albert Warso z Kongregacji Nauki Wiary. W skład Trybunału Beatyfikacyjnego wchodzi: delegat biskupa - ks. dr Marek Polak, oficjał Sądu Biskupiego w Radomiu; promotor sprawiedliwości - ks. prałat Marek Fituch, wicekanclerz Kurii Diecezjalnej w Radomiu; notariusz - ksiądz Sławomir Szustak, sędzia Sądu Biskupiego w Radomiu; notariusz pomocniczy - ksiądz dr Mariusz Wilk, obrońca Węzła Małżeńskiego i Diecezjalny Duszpasterz Młodzieży. Notariuszem pierwszej sesji był ks. dr Tomasz Herc – notariusz Kurii Diecezjalnej i wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Radomiu.

„Ks. Roman Kotlarz w swoim kapłańskim życiu gorliwie szukał woli Bożej i realizował ją, gorliwie służąc ludziom [...]” – powiedział o radomskim kapłanie ks. bp Henryk Tomasik. Dodał, że od wielu lat do radomskich biskupów kierowane były prośby od osób duchownych i od wiernych o „rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego tego gorliwego i niezłomnego kapłana, który zmarł w opinii świętości i męczeństwa”.

Ks. bp Henryk Tomasik powiedział, że zgodnie z kierunkiem wskazanym przez Kongregację do Spraw Kanonizacyjnych, celem procesu będzie udowodnienie męczeństwa, które poniósł ks. Roman Kotlarz.

Drugą sesję procesu beatyfikacyjnego zaplanowano na 14 grudnia. Będzie ona tajna. Zgodnie z prawem kanonicznym przewidziana jest jeszcze jedna publiczna sesja – zamykająca dochodzenie na szczeblu diecezjalnym. Postulator procesu beatyfikacyjnego ks. prałat Edward Poniewierski zaapelował do wiernych o udostępnianie wszelkich pamiątek po ks. Kotlarzu, a także dzielenie się wspomnieniami związanymi z kapłanem.

Przypomnijmy, że to właśnie NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska od lat upominał się o godne uhonorowanie i upamiętnienie postaci bohaterskiego kapłana-męczennika.

WOJNA DOMOWA

22 GRUDNIA
RADOM

PARZĘCZEWSKI vs SEK

JONAK vs ROBINSON

BALSKI vs RADCHENKO

ZEROMIŃSKI vs VOVK

WIERZBIŃSKI vs KIDUKU

CHUDECKI vs WĘZESIŃSKI

GRABOWSKI vs MŁODZIŃSKI

BILETY NA

eBilet.pl

radom
sita w przyszłości

DOSTĘPNE
W SIĘCIACH
empik

małomiasteczko

murapol.pl

WYZZ

CTOTO

TAURON

RAJON

Zapraszam wszystkich członków NSZZ „Solidarność”
Ziemia Radomska na moją walkę 22.12.2018
- będzie na pewno dużo mocnych ciosów w ringu
i emocji. Wasz doping jest dla mnie zawsze
najlepszą motywacją.
Pozdrawiam
Damian Jonak

Damian Jonak
"S"

Zarząd Regionu wspólnie z Damianem Jonakiem pracuje nad umożliwieniem zakupu biletów po preferencyjnej cenie przez Komisję Zakładową. O postępie w tej sprawie będziemy informować na bieżąco naszych członków na stronie internetowej Zarządu Regionu:

<http://www.solidarnosc.radom.net/>

Zamowienia grupowe na bilety można kierować do p. Katarzyny Sroki -
tel. 607429680, mail: kasia@itoled.pl

2019

Styczeń

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
31	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	1	2	3

Luty

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
28	29	30	31	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	1	2	3

Marzec

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
25	26	27	28	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Kwiecień

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	1	2	3	4	5

Maj

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
29	30	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	1	2

Czerwiec

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Lipiec

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	1	2	3	4

Sierpień

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
29	30	31	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

Wrzesień

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
26	27	28	29	30	31	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	1	2	3	4	5	6

Październik

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
30	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	1	2	3

Listopad

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
28	29	30	31	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	1

Grudzień

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	Sb	N
25	26	27	28	29	30	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5

NIEDZIELE HANDLOWE